

Gálvez Karina (1964): Epicentrum, Hladné more :)

Obsah

- Epicentrum
- Hladné more

Epicentrum

V našom epicentre

Je život,

a keď niekedy bola bolesť,

vyliečili sme ju láskou.

Musíme kráčať ďalej,

budovať krok po kroku.

Drž ma pevne v objatí

a vyhráme spolu vždy.

Staraj sa o mňa zvonku dovnútra,

kolíš ma od začiatku do konca. Celú.

Aby som ja takto mohla zvnútra do vonkajška

ovládnúť svoje zemetrasenie.

Hladné more

A jeho krv pustila korene

v obetovanej zemi.

Začal nový život pre chlieb,

ale nič to nezmenilo.

Zvysoka padol na kolená

a kľaknutý sa hodil k člnom,

ktoré rozpaľujú nádej

o lepšej budúcnosti.

Svet je dnes menším.

Stovky bohov kráčajúc zoradení v šíku,

vstupujú do jeho cesty

a s deťmi upadajú do tranzu,

s deťmi, ktoré krmia more.

Koľko slz je nám treba?

S domom na ramenách

v tom nešťastnom desaťročí,

ktoré ako keby nemalo koniec... Nie!?

[Gálvez Karina](#)